

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.280/2016/4.

A tanács tagjai:

Dr. Mészáros Mátyás a tanács elnöke
Dr. Pataki Árpád előadó bíró
Böszörményiné dr. Kovács Katalin bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Kárpáti Miklós Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kárpáti Miklós ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője:

S.B.G.K. Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd)

A per tárgya:

személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.117/2015/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 40.P.25.518/2013/10.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 300.000 (háromszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesi vállalkozás ismert cég a labordiagnosztika területén, tevékenységének jelentős része hematológiai oldatok fejlesztése és gyártása. Az alperesi cég a felperes üzleti konkurense. A felperes 2008. május 19-én feljelentést tett a Vám- és Pénzügyőrségnél .., .., illetve más ismeretlen elkövetőkkel szemben, üzleti titok megsértése és jogosulatlan felhasználása miatt. Korábban .. a felperes műszaki igazgatója volt, .. pedig szintén a felperes alkalmazásában állt. Az ügyészség a feljelentettek és .. ellen vádat emelt és a büntetőeljárásban a Fővárosi Bíróság 2011. október 10. napján kelt ítéletével a vádlottakat bűnösnek mondta ki gazdasági titok megsértésének büntetében és ezért börtönbüntetést szabott ki velük szemben. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a büntetőügyben 2013. február 6-án hozott ítéletével a szabadságvesztés büntetést pénzbüntetésre változtatta. A magyarországi sajtóban az ügy nagy szabású „ipari kémügyként” került tárgyalásra.
- [2] A jogerős büntető ítélet kihirdetésének másnapján 2013. február 7-én az alperes diachem.blog.hu internetes portálján lezárult ügygel kapcsolatban közleményt tett közzé, ezt a közleményt egyébként közlésre átvette a Magyar Távirati Iroda (MTI) is. Ebben a közleményben többek között a következők szerepeltek: „Tegnap a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletével lezárult az az ügy, amelyet a megalapozatlanul követelt milliárdos kárigény és a megalapozatlanul használt „ipari kémügy” kifejezés emlegetésével tartottak éveken keresztül a figyelem középpontjában. Nem történt „ipari kémkedés”. A sajtóban csak „ipari kémügynek” címkézett eljárás 2008-ban a .. feljelentése nyomán szerzői jogok megsértése és milliárdos károkozás miatt indult. A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a .. feljelentésében és a sajtóban éveken át számtalanszor előadott álláspontjával szemben szabadalom által védett jogokat a vádlottak semmilyen módon nem sértettek meg... A jogerős ítéletben szó sincs ipari kémkedésről.” Az ügyre irányuló figyelmet a megalapozatlanul követelt milliárdos kárigény és a megalapozatlanul használt „ipari kémügy” kifejezés emlegetése tartotta fenn. A közel öt éve folyó eljárás jogerősen lezárult és egyértelművé vált, hogy a bűncselekmény, aminek a gyanújával a vádlottakat 2008-ban a repülőtéren megállították és őrizetbe vették, nem történt meg.”
- [3] Ugyancsak az alperes honlapján 2013. március 8-án jelent meg a „Megsemmisítésre kerülhet az ún. „ipari kémügy” alapját képező szabadalom: a .. tulajdonosai egy konkurens fejlesztését szabadalmaztatták sajátjukként” jelent meg. Ebben a közleményben többek között a következők szerepeltek: „A Fővárosi Törvényszék jogerős döntése a .. által hasznosított azon szabadalomra vonatkozik, hogy kulcsszerepet játszott a .. által 2008-ban

kezdemenyezett - indokolatlanul ipari kémügynek nevezett - büntetőeljárásban. Az ítéletből egyértelművé vált, hogy a .. feljelentése nyomán szerzői jogok megsértése (ipari kémkedés) bűncselekmény nem került elkövetésre. A szabadalmi eljárásban a Fővárosi Törvényszék jogerőssé vált határozata összefügg a .. feljelentése nyomán 2008-ban indult büntetőeljárással, amit éveken át megalapozatlanul neveztek „ipari kémügynek”. Gazdasági titok megsértését azzal valósították meg, hogy számítógépükön megtalálhatóak voltak korábbi munkáltatójuk üzleti dokumentumai. A közel öt évig folyó eljárás jogerősen lezárult és egyértelművé vált, hogy a bűncselekmény, ami miatt a .. feljelentést tett és aminek a gyanújával a vádlottakat 2008-ban a repülőtéren megállították és őrizetbe vették, nem történt meg.”

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette valótlan tényállításokkal, illetve való tények hamis színben való feltüntetésével jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. A felperes szerint az alperes valótlanul állította, hogy nem történt ipari kémkedés, illetve hogy a sajtó megalapozatlanul nevezte „ipari kémügynek”, továbbá valótlanul állította, hogy a felperes feljelentése szerzői, illetve szabadalom által védett jogok megsértésére irányult, illetve hogy a vádlottak nem követték el a feljelentésben megjelölt cselekményt. A felperes szerint az alperes azt a valós tényt, hogy az érintett szabadalom részleges megsemmisítése iránt eljárást indított, abban a hamis színben tüntette fel, mintha ez a szabadalom teljes megsemmisítéséhez vezethetne, illetve mintha az eljárásnak bármilyen kihatása lenne a jogerős büntető ítéletre. A felperes szerint továbbá az alperes azt a valós tényt, hogy a gazdasági titok megsértésének büntetében marasztalt vádlottak számítógépein 11000 fájl terjedelmű üzleti titkot talált a nyomozó hatóság, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a büntett csupán ebből állt volna és elhallgatta, hogy a felperes két volt alkalmazottja az információkat az alperes érdekében gyűjtötte és adta át részére, amiért vezető beosztású álláshoz jutottak az alperesnél. A felperes a jogsértés megállapítása mellett kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, kérte az alperest arra kötelezni, hogy távolítsa el ezeket a honlapjáról. A felperes azt is kérte, hogy az alperes adjon számára elégtételt a napi.hu internetes portálon, és fizessen meg részére 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítést és annak törvényes mértékű kamatait.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a büntetőügy az alperesi cég közrehatását eltorzította és csak a jogerős ítélet adott rá módot, hogy a megállapított és elbírált releváns cselekményeket, a tényállást a saját szerepe tisztázása érdekében a nyilvánosság elé tárja. Előadása szerint a cikkekben

közölt kijelentések valós tartalmúak, a jogerős ítéletről változtatás és átmagyarázás nélkül nyújtott tájékoztatást.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában utalt a megjelenés helyére, vagyis arra, hogy a támadott kijelentések az alperes weboldalán jelentek meg, ebből kitűnően nyilvánvalóan a vállalkozás álláspontját, az ügyről alkotott véleményét tartalmazza. A büntetőügy a nyilvánosság előtt zajlott, így az elsőfokú bíróság indokoltnak és természetesnek találta azt az alperesi magatartást, hogy a jogerős ítéletet az olvasók elé tárták, illetve informálták a közvéleményt az ügy végleges lezárásáról. Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy bár a sérelmezett közlések megfogalmazása arra közvetlenül nem utal, azok összességében az alperes véleményközlésének foghatók fel. Utalt arra is, hogy egyébként a felperes is megfogalmazta a nyilvánosság felé saját álláspontját a jogerős ítélettel a büntetőeljárással kapcsolatban, ebből az ügyet figyelemmel kísérők tisztában lehettek azzal, hogy a felek által megjelentetett közlemények alapvetően saját álláspontjukat képviselik.
- [7] A jogerős ítélet indokolása szerint a mértékadó stílusú közlemény nem tartalmazott valótlan állítást, a tudósítás a szükséghez mérten a tényeknek megfelelően történt. Az alperes az adott helyzetben azt kívánta közölni a nyilvánossággal, hogy a jogerős ítélet a korábban megjelent közleményekkel szemben mennyire lett számára kedvezőbb. Az elsőfokú bíróság szerint egy ítélet pontos vagy legalább korrekt közlése nem zárja ki azt, hogy a cikk szerzője egyébként az olvasók vélekedését is befolyásolja az ügyről, a döntést a saját javára magyarázza. Ehhez a véleménynyilvánítás szabadsága körében joga van. Külön hangsúlyozta az elsőfokú ítélet, hogy a felperes is megosztotta a nyilvánossággal saját álláspontját. Önmagában az, hogy a büntetőüggyel kapcsolatban kifejtett felperesi tevékenységet az alperes kritizálta, nem ad alapot polgári jogi (személyiségi) védelemre.
- [8] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte a felperest perköltség (ügyvédi munkadíj és illeték) megfizetésére. A jogerős ítélet indokolása elsődlegesen foglalkozott azzal, hogy történt-e az elsőfokú bíróság részéről olyan eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolhatná. A jogerős ítélet szerint az elsőfokú bíróság a tényállást kellően feltárta, az ítélet részévé tette a felperes által kifogásolt teljes szövegtartalmat is, azt a keresetet ismertető részben foglalta össze. A határozatban mindkét közlemény sérelmesnek állított részei szerepeltek. A jogerős ítélet indokolása megállapította: az első fokon eljáró bíróságot mulasztás terheli az indokolási

kötelezettség teljesítése terén, mert csak általánosságban tett megállapításokat, de nem ismerte a két írás lényegét és nem vette sorba egyenként a kifogásolt szövegrészeket, nem adott konkrét válaszokat abban a körben, hogy az egyes kijelentések miért minősülnek véleménynek, miért nem valótlanok vagy sértőek a felperes számára. Ezt az indokolási hiányosságot a másodfokú bíróság pótolta és az indokolás kiegészítése folytán nem volt szükséges a határozat hatályon kívül helyezése.

- [9] A jogerős ítélet indokolása rögzítette azt, hogy a jogsértés megállapíthatósága szempontjából annak önmagában nincs jelentősége, hogy nem a sajtó útján tette közzé az alperes a közleményét, hanem saját honlapján jelenítette meg azt. Nem a megjelenés helye, hanem a közlés tartalma az irányadó a személyiségi jogsértés vizsgálatánál.
- [10] Az első közlemény kapcsán a jogerős ítélet kifejtette, hogy az alapvetően a jogerős büntető ítélettel kapcsolatos információkat tartalmazott és az utolsó bekezdésében utal a folyamatban levő szabadalmi státusz eljárásra. A közlemény tartalmazta azt, hogy a három vádlottat bűnösnek találták gazdasági titok megsértésének büntetében, velük szemben pénzbüntetést alkalmaztak és 10.000.000 forint pénzbírságot alkalmaztak az alperessel szemben. A jogerős ítélet indokolása szerint a felperes alaptalanul sérelmezte a cikkben szereplő azon megfogalmazásokat, hogy megalapozatlanul követelt volna milliárdos kárigényt, hogy megalapozatlanul használták az „ipari kémügy” kifejezéseket, illetve annak állítását, hogy nem történt „ipari kémkedés”. A nagy összegű kártérítési igényt a büntetőeljárásban elutasították, tehát azt megalapozatlannak lehetett minősíteni. A periratból kitűnően az ügy széles sajtónyilvánosságot kapott, azt egyes tudósításokban ipari kémügynek nevezték. Ez jogi értelemben nyilvánvalóan nem egzakt kifejezés, hiszen ilyen törvényi tényállást a Büntető törvénykönyv nem ismer. Maga a felperes is előadta keresetében, hogy a sajtó az ügyet ilyen módon nevezte meg. Ehhez képest amennyiben az alperes felidézni kívánta a közvélemény számára az ügy tartalmát, illetve azt, hogy az „elhíresült” ügy miként végződött, maga is használhatta az „ipari kémügy” kifejezést. Miután pedig a ténylegesen megállapított gazdasági titok megsértésének büntette nem azonos a jogilag egyébként pontosan be sem határolható „ipari kémkedéssel”, ezért nem ütközött a véleménynyilvánítás szabadságába annak közlése, hogy ilyen cselekmény tényleges nem történt. A jogerős ítélet szerint ez a minősítés véleménynek, értékelésnek tekinthető, nem pedig valótlan tényállításnak. A jogerős ítélet indokolása értelmében az első cikkben írtak nem értékelhető külső szemléletmód szerint úgy, hogy abban az alperes szerzői jogok vagy iparvédelmi jogok sérelmét állította volna. Ilyen sérelmeket a büntetőügy feljelentése nem tartalmazott, ugyanakkor a felperes előadta, hogy termékeinek jelentős része szabadalommal védett, a

termékek összetétele, a konkrét technológiai, gyártási és megvalósítási folyamat az üzleti titka, amelyhez csak a termelésben dolgozók, illetve a felső vezetésben arra jogosult személyek férhettek hozzá, ezt pedig értékelte az ügyészség és vizsgálódott is a bíróság az iparjogvédelmi jogok és a szerzői jogok megsértése körében is. Ehhez képest a logika szabályaival nem ellentétes, hogy az alperes a feljelentéshez kapcsolata ezen utóbbi cselekményeket is, hiszen az egész büntetőeljárás alapja a felperes beadványa volt.

- [11] A második cikk vonatkozásában a jogerős ítélet arra a megállapításra jutott indokolásában, hogy itt az alperes részletesebben számol be a megindult szabadalmi státusz eljárásról és megismétli a büntetőüggyel kapcsolatban a korábbi cikkben már közöltek, illetve egymással összefüggésbe hozza a két ügyet. A felperes sérelmezte a cikk címét, vagyis azt, hogy az alperes felvetette: megsemmisítésre kerülhet az „ipari kémügy” alapját képező szabadalom. Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság osztotta az alperes azon érvelését, hogy miután a felperes a találmánynak nem szabadalmasa vagy jogosultja, így saját nevében nem emelhet kifogást a szabadalom oltalmi körének megtámadásával kapcsolatban írtak ellen, mivel az nem rá vonatkozik. Önmagában az, hogy az alperes jelentőséget tulajdonított a szabadalom oltalmával kapcsolatos eljárásnak, azt tükrözi, hogy emiatt indította el a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtti eljárást abban a reményben, hogy eredményessége esetén nem minősülhetnek alaposnak az iparjogvédelmi jogok megsértésével kapcsolatos vádak. Ehhez képest nem volt ésszerűtlen az alperes azon véleménye, hogy a büntetőügyben főszerepet játszott a .. lajstromszámú szabadalom. A jogerős ítélet szerint ennek nem mond ellent az a körülmény, hogy a büntetőbíróságok az oltalom terjedelmétől függetlenül jutottak arra a következtetésre, hogy a szabadalmi jogok megsértése nem valósult meg.
- [12] A második cikkben sérelmezte a felperes azt a jogerős ítélet indokolása szerint, hogy azon valós tény, hogy az elkövetők számítógépein 11000 fájl terjedelmű üzleti titkot talált a nyomozó hatóság, az alperes abban a hamis színben tüntette fel, mintha a büntett csupán ebből állt volna és elhallgatta, hogy a felperes két volt alkalmazottja az információkat az alperes érdekében gyűjtötte és adta át részére, amiért vezető beosztású álláshoz jutottak az alperesnél. A másodfokú bíróság szerint az alperes nem járt el jogszerűtlenül a felperest sértő módon, amikor büntető ítélet tartalmát nem teljes egészében tette közzé, hanem abból csupán a saját megítélését előremozdító, általa fontosnak tartott részt emelte ki. Valós közlés az, hogy az alperes három alkalmazottja megvalósította a gazdasági titok megsértését, mivel számítógépeiken megtalálhatóak voltak a felperes üzleti dokumentumai. Ezt a tényt az alperes közölte a honlapján, annak közlésére viszont nem volt

feltétlenül köteles, hogy a felperes két alkalmazottját átcsábította és nekik vezető beosztást biztosított. A második cikk kapcsán a szerzői jogsértés és a „nem történt ipari kémkedés” kijelentések kapcsán a másodfokú bíróság indokolásában csak visszautal saját korábbi megállapításaira. A másodfokú bíróság tehát összességében arra a következtetésre jutott, hogy az alperes sérelmezett mondatai értékelő jellegű, véleményt tartalmazó közlések, valamint alapvetően valós tényállításoknak tekinthetők, amelyek nem hordoztak a felperes hátrányos megítélésére alkalmas tartalmat és kifejezőmódjukban sem voltak indokolatlanul sértőek, bántóak vagy megalázóak. A felperes által csatolt ítélet (amely hasonló témakörben helyreigazítást rendelt el) tartalmát a másodfokú bíróság azért nem találta a jelen perben relevánsnak, mert eltérő az alperes személye, illetve a csatolt ítélet rendelkező része a felperes szabadalma tekintetében ír elő helyreigazítást és indokolása is a felperes egyik szabadalma vonatkozásában említi meg a részleges megsemmisítési eljárást. Ennek a szabadalomnak a lajstromszáma a sajtó-helyreigazítási ítéletben nem szerepel, az viszont bizonyos, hogy a büntetőeljárással érintett .. lajstromszámú szabadalom tekintetében a felperes szabadalmi jogosultsággal nem bír.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítéletnek az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az eljárt bíróságokat új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Kérelmében előadta: a jogerős ítélet azért törvénysértő, mert elmulasztotta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, ugyanis az elsőfokú bíróság alapvető eljárási szabályokat sértett meg, a keresetet nem merítette ki és nem tett eleget indokolási kötelezettségének sem. Nem állapított meg teljes körű tényállást, nem jelölte meg a bizonyítékokat, az ítélet rendelkező részét sem támasztotta alá. Kérelmében a felperes visszautalt a fellebbezésében foglaltakra annyiban, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a második cikkel érdemben nem foglalkozott, tematikailag csupán azokkal a szövegrészekkel foglalkozott, melyek az alperes, mint jogi személy, annak tisztségviselői ellen folyt büntetőügyről számoltak be, miközben a felperes más témákat, pl. az alperes által indított részleges szabadalom-megsemmisítési eljárásra vonatkozó cikk tartalmakat, illetve a felperes feljelentésének tartalmát illették. A felperes ebben a körben kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság a szövegtartalmak tételes vizsgálata nélkül hozta meg általánosságokat tartalmazó határozatát. Nem adta indokolását annak, hogy egyes konkrét szövegtartalmak tekintetében, amelyek cselekvőséget, történést fejeztek ki, miért nem áll meg a valótlan

tényállítást vagy híresztelést. A felperes értékelése szerint az elsőfokú bíróság jogszabályt sértett akkor is, amikor egyetlen érvként azt hozta fel, hogy a sérelmezett írása az alperes saját honlapján kerültek közzé, ezáltal tematikusan véleménynek minősülnének. A felperes sérelmezte azt is az elsőfokú ítélettel kapcsolatban, hogy az általa F/10. alatt csatolt sajtóhelyreigazítási perben született jogerős elsőfokú ítéletet a jelen per elsőfokú bírósága teljesen figyelmen kívül hagyta, ha az részben azonos tartalmú szövegek kapcsán keletkezett egy olyan sajtószervvel szemben, amely az alperesi cikkekkel egybeeső közléseket tett. A felülvizsgálati kérelem álláspontja szerint ezen okokból a másodfokú bíróság törvényt sértett akkor, amikor nem helyezte teljes körűen hatályon kívül az elsőfokú ítéletet.

[14] A felülvizsgálati kérelem azzal is érvelt, hogy tartalmilag a jogerős ítélet indokolása tulajdonképpen elfogadta a felperesi érvelés jelentős részét az indokolási kötelezettség elmulasztása körében és abban a vonatkozásban is, hogy a közlemény megjelenésének helye a jogsértés megállapíthatósága tekintetében közömbös. A felülvizsgálati kérelem utalt arra is, hogy a jogerős ítélet tanúsága szerint bizonyos kereseti kérelmeit az eljáró bíróságok félre érthették, hiszen a felperes példája nem kifogásolta azt, hogy magát a büntetőügyet a sajtó „ipari kémügynek” aposztrofálta, hanem azt az alperesi állítást, hogy nem történt volna a büntetőügyben született jogerős ítélet tanúsága szerint ipari kémkedés. Megjegyezte ezzel kapcsolatban, hogy a büntetőügy fő tárgya tekintetében a vádlottakat elmarasztalták, ami éppenséggel azt jelentheti, hogy a magánszemély vádlottak, illetve az alperesi cég az ipari kémkedést ténylegesen megvalósították.

[15] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokaira való utalással. Az ellenkérelem szerint az elsőfokú bíróság a teljes keresetet érdemben értékelte, minden kétséget kizáróan mindkét közleménnyel foglalkozott. A Fővárosi Ítéltábla másodfokon az ítélet indokolását kiegészítette és ez az ügy érdemére nem hatott ki.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta és a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest perköltség megfizetésére kötelezte.

[17] A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés értelmében a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem

keretei között vizsgálhatja felül. Erre figyelemmel a Kúriának elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy a másodfokú bíróságnak valóban hatályon kívül kellett volna helyeznie az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes által állított eljárási szabálysértések okán vagy sem. A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete olyan mértékben sértette az eljárási szabályokat, hogy a másodfokú bíróságnak jogszerűen nem lett volna más lehetősége, mint az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése, az elsőfokú ítélet hiányosságait maga nem pótolhatta volna, mert ezzel gyakorlatilag egyfokúvá tette az eljárást, megfosztva a felperest a rendes jogorvoslat lehetőségétől.

[18] A Pp. 213. § (1) bekezdése értelmében az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben, illetőleg a 149. § alapján egyesített perekben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. A 221. § (1) bekezdése értelmében az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A Pp. 252. § (2) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - végzéssel hatályon kívül helyezheti és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése. A (3) bekezdés szerint, ha a bizonyítási eljárásnak nagy terjedelmű vagy teljes megismétlése, illetőleg kiegészítése szükséges, anélkül azonban, hogy az (1) és (2) bekezdésben foglalt feltételek fennállnának, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - mindenkor a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között - hatályon kívül helyezheti és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja.

[19] A bírói gyakorlat értelmében az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján csak akkor kerülhet sor, ha az elsőfokú határozatból és az eljárás adataiból nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság döntését mire alapította és ezért az érdemi határozat nem bírálható felül. Ha azonban az érdemi döntéshez szükséges adatok rendelkezésre állnak, érdemi döntést kell hozni. (BH 1996.333 jogeset) A jelen esetben a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a per eldöntéséhez szükséges adatok

rendelkezésre állnak, illetve azt állapította meg, hogy ha nem is részletesen ugyan, de az elsőfokú bíróság az egész kereset tartalmára tekintettel hozta meg a döntését. Mindezek alapján a Kúria szerint a másodfokú bíróságnak lehetősége volt az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának kisebb fokú hiányosságait határozatával, illetve annak indokolásával pótolni, vagyis a másodfokú bíróság nem sértett eljárási jogszabályt akkor, amikor az elsőfokú bíróság ítéletét nem helyezte hatályon kívül és nem utasította az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára, figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette és a szükséges bizonyítást lefolytatta. A rendelkezésre álló büntető ítéletek tartalmára is figyelemmel mindkét fokon eljáró bíróságnak alapvetően jogkérdésekben kellett állást foglalni a felperesi követelés jogalapja vonatkozásában.

- [20] Mindezekre figyelemmel a döntés érdemét is vizsgálnia kellett a Kúriának. Ebben a vonatkozásban ugyanakkor a felülvizsgálati kérelem részletes előadást nem tartalmazott, csupán visszautalt a fellebbezés tartalmára.
- [21] Az állandó bírói gyakorlat értelmében a Legfelsőbb Bíróság PK 14. számú állásfoglalásának tartalmára is figyelemmel lehetővé teszi egy nem titkosított eljárásról beszámoló közlését. Azzal szemben támasztott követelmény az, a tájékoztatásnak összhangban kell állnia az adott eljárás aktuális állásával (a jelen esetben közlésre kerül, hogy a büntetőeljárás jogerősen befejeződött), viszont a közlések tartalmazták azt is, hogy az eljárás alá vont személyeket elítélték, illetve az alperest pénzbírsággal sújtották. A Kúria a jogerős ítéletet helytállónak ítélte meg abban a körben, hogy ugyanakkor a tényleges büntetés értéke olyan volt, amely az esethez kapcsolódó rendkívüli hírveréshez, illetve az emlegetett milliárdos károkozashoz képest nem tekinthető kiemelkedő súlyúnak és erről okszerű vélemény is közölhető, ha az kifejezőmódjában indokolatlanul nem bántó, sértő vagy megalázó, ez azonban a jelen esetben valóban nem volt megállapítható.
- [22] A másodfokú ítélet részletesen foglalkozott a megjelölt szabadalommal kapcsolatos jogi tényekkel, jogesettel. A korábbiak szerint a másodfokú bíróságnak jogszerű lehetősége volt az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának kiegészítésére. Az ilyen módon kiegészített indokolás jogszerűen, jogszabálysértés nélkül állapította meg azt, hogy az alperesi közlemények nem hamisították meg a tényeket, a valós tényeket nem tüntették fel hamis színben, a jogerős büntetőbírói ítélet alperes általi minősítése vagy értékelése pedig nem lépett túl a szabad véleménynyilvánításhoz való jog alkotmányos keretein [36/1994. (VI. 24.) AB határozat].
- [23] Mindezek alapján a Kúria a jogalapot elutasító, érdemben helytálló jogerős ítéletet hatályában fenntartotta és a Pp. 78. § (1)

bekezdése alapján pervesztes felperest kötelezte a felülvizsgálati eljárási költség (alperesi képviselő felülvizsgálati eljárásra vonatkozó munkadíja) és a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [24] 1959. évi IV. törvény 75. § (1) bekezdése, 78. § (1) és (2) bekezdése, Pp. 78. § (1) bekezdése, 213. § (1) bekezdése, 221. § (1) bekezdése, 252. § (2) bekezdése, 6/1986. (VI. 26) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet, 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdés

Záró rész

- [25] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. április 27.

Dr. Mészáros Máttyás s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Vné

tisztviselő